

Taler, at Loven, saaledes som den er vedtagen i Folkethinget, indeholder den Forskrift, at i Almindelighed paaligger det vedkommende Afgiftsydere selv at requirere sig Attester, og jeg maa befrygte, at det vilde være et altfor uoverkommeligt Arbejde for vedkommende Retskrivere, naar det paalagdes dem som Pligt, at de skulle undersøge Pantebøgerne for saadanne enkelte mindre Landeindomsbesidderes Vedkommende, uden at disse selv requirerede sig udstedte saadanne Attester. Jeg troer, at Diemedet kan opnaaes paa den simpleste Maade og uden nogen synderlig Ulempe for vedkommende Embedsmænd ved at man igjennem Amtsforvalterne gjøre de Vedkommende opmærksomme derpaa, og man dernæst, selv om det ikke skulde vise sig fyldestgjørende i alle Tilfælde, er forstigt og billig med Hensyn til Anvendelsen af den Mulct fra 5—50 Rbd., som er fastsat som Straf i § 1.

Mr. P. Bruun: Det er mig ikke klart, om den hoitagtede Finantsminister vil kunne være bemyndiget til at afvige fra denne Bestemmelse om en Mulct fra 5—50 Rbd. En Mulct af 5 Rbd. er for Gieren af 2 Skp. Hartkorn en meget betydelig Gjenstand, og navnlig i Sammenligning med den Skatteydelse, hvorom der er Tale, som naar der er optaget en Prioritet af 200 Rbd. vil være 24 $\frac{1}{2}$ for hver Termin. Der er et overordentligt stort Misforhold deri. Naar man nu tillige seer hen til, at Gierne af 2 Skpr. Hartkorn i Reglen neppe ville læse Loven eller gaae den saa nøiagtigt igjennem, at de faae nogen klar Forestilling derom, og at de ifjor have været frie for Krigsskat og snart ville høre, at det Samme er Tilfælde i Nar, medens de ikke ville blive bekendte med de nærmere Bestemmelser, saa er det vel saa, at Finantsministeren mener, at det kan paalægges Amtsforvalterne at gjøre dem opmærksomme derpaa, men saaledes som Skatten opkræves, er det dog vel et Spørgsmaal, om det vil vise sig som meget praktisk. Det er meget ofte Tilfældet, at Skattebøgerne indsendes under Et, det er ogsaa ofte Tilfældet, at en enkelt Skatteyder henvender sig til Amtsforvalteren, altsaa skal Amtsforvalteren være opmærksom derpaa for enhver saadan enkelt Skatteyder og gjøre

ham det klart. Om det, som jeg foreslog, skulde være et uoverkommeligt Arbejde for vedkommende Retskriver, kan jeg ikke bedømme, men jeg synes, at da disse Attester alligevel skulde udstedes, kan Forskjellen ikke være saa meget stor, men at det virkelig for de Paagjældende er en Gjenstand, det kan jeg ikke fravige min Mening om.

Voigt: Det forekommer mig, at naar man f. Ex. ved Tillysning til Kirkestævne gjøre alle Vedkommende opmærksomme paa, hvad § 1 indeholder, saa vil man derved have opnaaet Diemedet, og jeg maa bemærke, at det virkelig vilde være et i høi Grad byrdefuldt Arbejde for Retskriveren at igjennemgaae Pantebøgerne for at udstede alle disse Attester.

Ordføreren: Jeg troede ogsaa, at naar Vedkommende bleve gjorte opmærksomme paa Lovens Bestemmelser baade gjennem Amtsforvalterne og gjennem Communalbestyrelsen, saa vilde dermed det Væsentligste være opnaaet, som man kunde gjøre for at forhindre, at Vedkommende skulde blive multerede uden at vide, hvad denne Lov bød.

Funder: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at den Foranstaltning, at Retskriverne skulde indsende disse Attester, vil dog nok ikke være fyldestgjørende; thi Retskriverne kunde dog, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Fristagelse for dem, som havde ligget i Felten, ikke vide, hvilke Personer det var, og i denne Henseende vilde de ikke være istand til at indsende Attester.

Ørsted: Jeg kunde, som jeg allerede har udtalt under første Behandling, have en Mængde Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gjøre ved nærværende Lov, om ikke for Andet, saa dog med Hensyn til den Indflydelse, som de her omhandlede Grundsatninger kunde have paa tilkommende Skattelove, som vistnok ville blive fornødne. Men ligesom jeg forrige Gang afholdt mig fra at yttre mig derom, saaledes skal jeg dennegang kun i meget indskrænket Grad udtale mig om Sagen, da det er saa høiit nødvendigt, at den omhandlede Lov udkommer saa hurtigt som muligt, og jeg ikke troer, at man med nogen Virkning kan andrage paa væsentlige Forandringer deri. Jeg skal bemærke, at, hvad § 1 angaaer, havde jeg blandt andet Bemærkninger at gjøre deels ved